

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Све што је Господ рекао за време свога боравка на земљи људима, све што је учинио и све што је проживео има вечни смисао за свакога од нас. Свака Његова реч је пуна живота, пуна смисла. Зато су свети апостоли једном приликом и рекли *ѿи имаш речи живоѿа*, куда ћемо ићи, шта ћемо тражити друго кад ти имаш речи живота. Дакле, све што је Господ чинио и говорио важи и за нас данас, браћо и сестре.

А Господ је често користио најобичније речи људске, најобичније слике из живота људскога да би људима открио највеће и најдубље тајне Царства небескога. Често у причама, као прича о сејачу и семену, као прича о десет девојака, као данас прича о злим виноградарима. Чули сте у Светом Јеванђељу о чему се ради, како је домаћин засадио виноград, све што треба снабдео га и предао га виноградарима да га обрађују и да дају плодове његове у своје време. А виноградаре, каже Јеванђеље, нису му давали плодове у то време па је Господар слао своје слуге да приме плодове винограда његовога а виноградаре су неке од његових слугу избили, неке засули камењем, неке прогнавши, и они се вратили празних шака. Поново је послао господар и друге слуге и ови зли виноградаре учинише њима исто тако. На крају господар вели *да им ѿшаљем сина моја, можда ће се ѿстигетѿи њеја и ѿѿравиѿи*. А виноградаре видећи сина да иде договорише се, пази, то је син, то је наследник хајде да га убијемо па да нама припадне његово наследство. И што рекоше то и учинише, скочише на њега и убише га. После тога Господ пита своје слушаоце шта мислите шта ће господар учинити овим злим виноградарима? И одговорише, како се било и могло одговорити: *злочинце ће злом смрћу умориѿи а винограде ће даѿи другим виноградарима који ће му давати ѿлодове у своје време*. Обична прича из

живота; коме то није познато како се виноград ограђује и како се прави пивница и како се све то ради. Ал' ето у овој једној краткој причи има дубоки смисао браћо и сестре. Господар винограда је сâм Бог, Његов виноград је овај видљиви свет који је Он предао људима да га обрађују, као што каже реч Божија првом човеку кога је поставио у рај, да га обрађује, да га надгледа и обрађује, да ради у њему да би господар примао плодове тога винограда. А зли виноградари то смо ми људи, и они пре нас и ми садашњи и они који ће после нас доћи. Нарочито они који негирају да постоји господар винограда, да су они все и свја у овоме свету, да Бог не постоји и зато они злоупотребљавају свој положај виноградара. И Бог је и роду људскоме слао много пута своје слуге, пророке, апостоле, светитеље до дана данашњег, да нас опомену да бисмо Богу давали оно што је Божије, а цару што је царово. А људи су поступали управо онако како каже данашње Свето Јеванђеље: неке су побили, неке избили, неке засули камењем, а то кад погледамо у историју Цркве и у житија светих ми видимо како су слуге господаре пролазиле које је он слао да виноградаре опомену. Најзад, послао је господар, то јест сâм Бог, и свога сина Господа Исуса Христа. А шта Њему зли виноградари учинише? Сви знамо шта је Велики петак, да су тада ти виноградари Сина Божијег осудили на смрт, распели на Крсту, уморили Га, сахранили и поставили стражу да чувају гроб Његов, да га ето не би неки украли па се похвалили како је Он васкрсао. Поред свега тога Господ је ипак васкрсао у трећи дан и показао се да је Он господар свога винограда, господар овога света.

А ми виноградари шта треба да радимо? Да приносимо Богу плодове Његовога винограда. И још нешто, виноград Господњи је свака душа која је створена по лику и подобију Божијем, а то

је душа свакога човека. Јер човек је створен, како каже Свето Писмо, *по образу и погледу Божијему*, и Бог од нас чека да ми тај свој лични виноград који у нама постоји да га обрађујемо, да га чувамо, да плодове господару тога винограда подносимо. А шта? Честит живот, врлине, живот по Јеванђељу Христовоме и све оно што је Бог заповедио. Слуге које господар шаље јесу управо његове свете заповести које читамо у Светоме Писму, које слушамо од проповедника Божијих, од светих Отаца, а ми често пута те слуге које нам шаље господар изгонимо из своје душе, прогонимо, убијамо. Чиме? Гресима нашим, злим мислима, злим речима, псовком, крађом, лоповлуком, непоштовањем једни друге, и тако ми се грешимо о господара нашег винограда Бога. А Господ очекује и послао је Сина Свога и ради тога нашег винограда у свакоме од нас да би, ето ми се опаметили и почели давати Богу оне плодове које Бог од нас и очекује. Зато браћо и сестре, постоји Црква Божија овде на земљи, постоје служитељи Господњи овде на земљи који нас опомињу редовно, кроз света богослужења, кроз молитве, кроз беседе, и говоре нам шта треба да чинимо да би смо виноград Божији обрађивали онако како је прописано, како треба, и да Богу дајемо Његове дарове.

Оно што је Господ заповедио људима налази се у Светом Писму, то су Његове заповести које је предао преко својих апостола и које се до данас проповедају у Цркви Божијој. За извршење тих заповести Господ је обећао и велике награде. Обећао је ни мање ни више него Царство небеско, живот вечни ради чега је Он и дошао у овај свет. Родио се као човек, живео са људима, пострадао од људи као онај син господарев да би људима даровао живот вечни. То казује да човек није створен за смрт, није створен за храну црвима и да га нестане сасвим него да живи живот вечни, а то је оно што је Господ потврдио Својим

васкрсењем, јер као што је Он васкрсао тако је рекао да ћемо и ми који у Њега верујемо, да ћемо живети заједно са њим у Његовоме Царству. Наравно, живот вечни припада свима људима као што и земаљски живот припада свима људима. То је оно што је Бог дао људима, неће од људи ни одузети. Али у том вечном животу постоји разлика. Постоји разлика за оне који су били добри виноградари, обделавали виноград и давали плодове његове господару, и постоје они зли виноградари који су чинили оно што је данас Свето Јеванђеље описивало. Зато после смрти овде на земљи, које је привремени живот овде, иза гроба у који сви улазимо и пролазимо кроз њега, воде два пута: један у блажени живот вечни а други у вечне муке. Којим ћемо путем тамо кренути и где ће нас тај пут одвести зависи од нашег живота овде на земљи, од тога да ли смо били добри виноградари или зли виноградари.

Нека би Господ молитвама Свете Богородице чији смо празник поставили недавно и кога још увек прослављамо, и молитвама светих угодника Својих из рода хришћанскога и из рода нашега српскога, да и ми спознамо своју мисију овде у свету, да извршимо задатак ради кога смо овде послати, да би смо се удостојили милости Божије, када пођемо одавде да се и ми нађемо у Царству Христа Бога нашега и да тамо са свима светима слаavimo Оца, Сина и Светога Духа сада и увек и у векове векова.

Амин.